

โกรกกระทิง

- ๔๓ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรณะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิดประตูข้างบ้าน ๆ แล้วก็มีเสียงใส่กลอน)

- เบิ้ม ขอโทษที่ทำให้คุณตกใจ คุณคงไม่รังเกียจนะที่ผมมาเยี่ยมคุณเวลายามสาม ?
- สงศรี นายเบิ้ม นี่แกจะรังควานฉันไปถึงไหน ?
- เบิ้ม ผมไม่ได้รังควาน ผมมาทวงสิทธิ์ของผมต่างหาก คุณจะให้ผมเป็นทวนิวแซนส์เสียเรื่อย เทียบจ
- สงศรี แปลว่า แกจะมาเก็บเอาเงินฉันให้ได้
- เบิ้ม ครับ ถ้าคุณจะไม่สู้สู้ ก็กรุณา
- สงศรี ฉันไม่มีจะให้แก
- เบิ้ม ถ้าไม่ให้ ผมจะเปิดโปงคุณให้หมด คุณจะทำอย่างไร จะยอมเสียเงินนิดหน่อย หรือจะยอมติดตาราง
- สงศรี เราพูดกันหลายครั้งแล้ว คราวนี้แกก็มาแบบนี้อีก แกเห็นฉันเป็นผู้หญิงหรือ ถึงได้มาขู่เอา ขู่เอา
- เบิ้ม ผมไม่ได้ขู่ ผมมาพูดดี ๆ ในโลกนี้นั่นก็ต้องแลกประโยชน์กันบ้าง คุณก็ขนเอาไปจากคุณเองซะทีไรแล้ว คุณได้มากกว่าผมก็เท่า ผมทำงานมากกว่าคุณ เสียมากกว่าคุณ ผมได้เท่าไร ค่าเช่าเรียนลูกยังเกือบไม่มีให้ เพื่อความเป็นธรรม คุณก็ควรแบ่งให้ผมบ้าง
- สงศรี ก็แบ่งได้แบ่งจากคุณเองเรียบร้อยแล้ว แกจะมาเอาอะไรจากฉันอีก ฉันได้แบ่งตามสิทธิ์ที่ฉันควรจะได้

เบิ้ม สิทธิที่คุณควรจะได้ (หัวเราะ) สิทธิอะไร ? อ้อ สิทธิของการเป็นเมียเก็บ
ของคุณว่องไซ้ใหม่คุณ ?

สงศรี ทลิ่ง มันเรื่องอะไรของแกควย

เบิ้ม มันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องอะไรของผม แต่มันเกี่ยวกับประโยชน์ของผม คุณว่องแบ่งให้ผมทุกครั้ง
มากกว่าผมหลายเท่าตัว ถ้าไม่ใช่เพราะคุณขายตัวให้กับเขา คุณว่องเขาจะให้มาก
อย่างนั้นหรือ ? ผมมาพบคุณนี่ก็เพื่อจะหาความเป็นธรรมบ้าง ผมก็ไม่ได้เรียกร้อง
อะไรมาก ขอเพียงส่วนได้ ๆ ขึ้นเท่านั้น ถ้าคุณมีใจเป็นธรรม คุณก็คงจะแบ่งให้ผมได้

สงศรี ชุระอะไร ความเป็นธรรมที่แกอ้างมา มันฟังไม่ได้ งานทั้งหมด ฉันเป็นคนคิดต่อให้
ถ้าไม่ได้ฉัน มันจะสำเร็จได้อย่างไร ? แกพูดราวกับว่า ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย

เบิ้ม ผมว่าคุณจะรับรองคุณว่องมากกว่ากระมัง

สงศรี แกทลิ่งมากไปเสียแล้ว แกหุคหุคก็ว่า

พเบิ้ม ก็จ่ายเงินมาซี ผมจะได้หุคหุค

สงศรี ฉันไม่จ่าย

เบิ้ม คุณสงศรี ผมมากอยคุณจนทีสาม นี่ก็จนจะตีสี่แล้วกระมัง ผมมาครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย
เพราะผมจะออกไปลาว

สงศรี ก็เชิญไปซี ฉันไปห้ามทุกเมื่อไหร่ แกจะไปตั้งแกงค์แข็งดีรจเดือนไซ้ใหม่ละ

เบิ้ม มันเรื่องของผม เรามาพูดถึงเรื่องของคุณ ผมมาครั้งนี้แล้วจะไม่มาอีก เพราะฉะนั้น
ผมต้องได้เงิน ถ้าผมไม่ได้เงิน ผมก็ไปลาวไม่ได้ คุณวางใจได้ว่า ผมกวณคุณครั้งเดียว
เป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้าย คุณให้ผมดีกว่า จะใคร่รู้แล้วรูดไป

สงศรี นินายเบิ้ม แกจะมาครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ฉันก็ให้แกไม่ได้ ฉันไม่เข้าใจว่า ทำไม
ฉันจึงจะต้องให้แก

เบิ้ม ผมไม่อยากจะพบกับคุณมากเสียแล้ว คุณไม่เข้าใจผมเลย

สงศรี ฉันจะเข้าใจได้อย่างไร ในเมื่อแกมาขู่เงินฉัน

- เบิ้ม นั่นซี คุณคิดอย่างนี้ คุณถึงได้ไม่เข้าใจ ผมไม่ได้มาขู่เงินทรอกนะ มาขอความช่วยเหลือ
 ในฐานะเราเคยร่วมงานกัน ผมจะไม่กลับมาเมืองไทยอีก เพราะขึ้นกับตำรวจก็เล่น
 งานผม ผมอยากให้ คุณคิดดูในด้านมนุษยธรรม คุณจะปล่อยให้ผมติดตารางหรือ ?
- สงศรี เอ๊ะ นายเบิ้ม แกยังพูดก็ยิ่งเหมือนคนเมาเหล้า เหตุผลแกไม่มีเลย ฉันเป็นอะไรกับ
 แกถึงจะต้องให้เงินแกหนีไปลาว แกจะติดตารางก็เป็นเรื่องของแก ไม่ใช่เรื่องของฉัน
 แกพูดเลอะเทอะจนฟังไม่รู้เรื่องแล้ว แกกลับไปดีกว่า
- เบิ้ม ผมพูดก็ านะ
- สงศรี พูดก็พูดร้าย ฉันก็ไม่ให้
- เบิ้ม นี่ คุณสงศรี คุณคงคิดว่าผมรู้เรื่องศพในเตาอบเรื่องเดียวเท่านั้น ผมยังรู้มากกว่านั้น
 อีกนะ ผมรู้ว่าใครได้อิงคู้ที่โรงแรมเทพธานี ผมเห็นเหตุกรรมตลอด คุณจะให้ผมพูด
 ไหมละ
- สงศรี ฉันไม่แคร์ แกจะพูดก็พูดซี
- เบิ้ม ดีแล้ว ผมจะบอกสารวัตรไกรสร
- สงศรี แกกล้าเจอหน้าคุณไกรสรหรือ (หัวเราะ)
- เบิ้ม กล้าหรือไม่กล้า คุณก็คอยดู ผมจะบอกสารวัตรไกรสรให้หมด บอกจนกระทั่งเหตุการณ์
 ที่เกิดในห้องคุณว่อง
- สงศรี แกจะป้ายสีฉันหรือ
- เบิ้ม ป้ายหรือไม่ป้าย คุณก็สมรู้ร่วมคิดด้วย
- สงศรี ฉันไม่ได้ฆ่าคุณว่อง
- เบิ้ม นั่นคุณต้องไปพูดกับตำรวจ คุณจะฆ่าหรือไม่ฆ่า ผมไม่รู้ แต่ผมรู้ว่าคุณร่วมมืออยู่ด้วย
 แล้วก็...ผมเห็นคนได้ยิงคุณออกมา คุณไปพูดกับตำรวจก็แล้วกัน
- สงศรี (หัวเราะ) ตำรวจเขาเชื่อแก ตำรวจก็คงไม่ใช่ตำรวจ

- เบิ้ม นั่นอยู่ที่ไหนไกรสร คนอย่างผมถึงจะเป็นคนชั่ว แต่ในเรื่องอย่างนี้ ตำรวจต้องเชื่อผม
ผมเป็นคนสนิทของคุณว่อง ผมขึ้นไปบนโรงแรมคืนนั้นเป็นคนสุดท้าย สารวัตรไกรสรก็
กำลังตามตัวผมควัก เพราะต้องการจะฟังคำให้การจากผม ผมเป็นพยานสำคัญที่สุดนะ
จะบอกให้
- สงศรี ก็เชียวสิ แกจะให้การว่าอย่างไรก็เชียวสิ ฉันไม่ได้มาคุณว่องก็แล้วกัน
- เบิ้ม แต่คุณก็สมรู้ร่วมคิดกับคนชั่ว
- สงศรี ฉันไม่ได้สมรู้ร่วมคิด
- เบิ้ม ตำรวจเขาจะเชื่อหรือ ในเมื่อคุณเองเป็นคนลากศพคุณว่องเข้าไปในห้องน้ำ
- สงศรี แก้ปายสิฉันใหญ่แล้ว แกดูไต่ยังง
- เบิ้ม อ้อ ฐึ้น ผมได้ยินเสียงทุกเสียงในห้องคุณว่อง คุณจะฆ่าหรือไม่ก็ฆ่า คุณก็ร่วมมือกับ
คนชั่ว คุณหนีไม่พ้นหรอก
- สงศรี ฉันไม่มีอะไรกับคุณว่อง ฉันจะไปช่วยเขาฆ่าคุณว่องไต่ยังง คุณว่องเป็นคนทำเงินให้ฉัน
แกก็รู้
- เบิ้ม นั่นคุณต้องแก้ตัวกับตำรวจ แต่คุณอยู่ในห้องคุณว่องเมื่อคุณว่องถูกฆ่า ผมได้ยินแจ๊น
เสียงเปิดน้ำใส่อ่าง
- สงศรี ก็เชียวได้ยินไปสิ ก็จะได้ยินอะไรก็ได้ทั้งนั้น ในเมื่อแกต้องการจะได้ร้ายฉัน
- เบิ้ม คุณคงไม่เชื่อว่าผมได้ยิน ผมแอบฟังอยู่ข้างห้อง ผมได้ยินหมดทุกอย่าง แม้แต่เสียงที่
คุณทะเลาะกับคนชั่ว
- สงศรี นี่ นายเบิ้ม แกจะซู่ฉันยังง แกก็ไม่ได้เงินแน่
- เบิ้ม ผมไม่ได้ซู่ แต่ผมจะเอาเรื่องทั้งหมดนี้ไปเล่าให้สารวัตรไกรสรฟัง ผมอาจไม่ไปเอง
ผมจะเขียนเป็นจดหมาย แล้วก็...เรื่องศพในเตาอบอีก คุณตายแน่
- สงศรี ไม่มีใครเขาเชื่อจดหมายของแกหรอก ถ้าตำรวจขึ้นเชื่อจดหมายของคนอย่างแก
อีกหน่อย ตำรวจก็คงต้องจับคนทั้งเมือง

เบิ้ม

ผมมีหลักฐาน ผมมีพยานรู้เห็น ผมอ้างได้อีกหลายคน ตำรวจเขาก็ต้องดูหลักฐาน
คุณอย่าวิตกไปเลย เรื่องตำรวจจะไม่เชื่อ ผมเตรียมหลักฐานไว้พร้อมแล้ว อย่างน้อย
คุณก็ติดตารางยี่สิบปี คุณออกมาถึงแก่ห้องอม ชีวิตคุณก็จะหมดกันเพียงนั้น คิคคุให้ตี ยี่สิบปี
ในตาราง มันไม่สนุกนักนะคุณ คุณจะยอมเสียเงินเพียงไม่กี่หมื่น หรือว่าคุณจะไปกินข้าว
แดงในตาราง

สงศรี

เบิ้ม แกจะเอาเท่าไร

เบิ้ม

(หัวเราะ) คุณพอจะเข้าใจละซี ว่าผมหวังดี ไม่อยากให้คุณติดตาราง ผมก็บอกราคา
คุณแล้วนี่

สงศรี

ฉันจะซื้อราคาถู แต่แกต้องรับรองว่า แกจะไม่มารบกวนฉันอีก

เบิ้ม

ผมจะไปลาว

สงศรี

แน่นอน

เบิ้ม

แน่

สงศรี

แกจะต้องการเงินสด หรือเช็ค ?

เบิ้ม

ผมไม่โง่ที่จะรับเช็ค

สงศรี

(นิ่งคิด) ตกดง งั้นแกคอยประเดี๋ยว

(เสียงฝีเท้าเดินไปที่ประตูห้องนอน เสียงเปิด ปิดประตู)

(เสียงเบิ้มเดินไปเดินมาอย่างตรึงตรอง เสียงรินเหล้าลงแก้ว และดกิมโฆคา เสียง
วางแก้วบนโต๊ะ เสียงเปิดหีบบุหรี เสียงไฟแช็คจุดบุหรี)

(เสียงประคุดชิดเสียงฝีเท้าสงศรีเดินกลับเข้ามาอีก)

สงศรี

นายเบิ้ม ฉันขอรียมให้แกแล้วหนัก แกออกจากบ้านฉันเดี๋ยวนี้

เบิ้ม

คุณเล่นยังงี้เองนะหรือ

สงศรี คนอย่างแก ก็ต้องเล่นกันแบบนี้ แกจะออกไปหรือไม่ออก ถ้าไม่ไป ฉันยังแค้น
แกบุกเข้ามาในบ้านฉัน..แกเป็นผู้ร้ายที่ตำรวจต้องการตัว ฉันยังแค้นได้ฟรีแน่ ๆ

เบิ้ม ผมไม่นึกเลยว่า ผู้หญิงหน้าสวย ๆ อย่างคุณจะสกปรกอย่างนี้

สงศรี ไม่สกปรก ฉันต้องป้องกันตัว ว่ายังใจ จะไปหรือไม่ไป ฉันยังให้โอกาสแกนะ

เบิ้ม เล่นกันแบบนี้ ผมก็ต้องไปนะซี นี่น้ำใจคุณจะไม่ให้ผมสักแคงเจียวหรือ

สงศรี ไม่ให้

เบิ้ม อย่างน้อยผมก็เคยร่วมงานกับคุณ ผมเคยทำเงินล้านให้คุณว่อง ซึ่งคุณก็ได้ส่วนแบ่ง

สงศรี นั่นเรื่องของคณว่องกับฉัน แกก็ได้แบ่งไปแล้ว

เบิ้ม ตรีบ ได้แบ่งจริง แต่แบ่งชนิดที่ลูกผมต้องติดค่าเล่าเรียนนะคุณสงศรี ผมขอเสียที่เจอ
น่า อย่าให้วิธีรุนแรงกับผมเลย ถ้าผมจะใช้ตีกับคุณ ผมก็ใช้ได้ แต่ผมไม่ใช้ ผมมาอย่าสันติ

สงศรี อย่างคุณมาก แกจะออกจากบ้านฉันหรือไม่ออก

เบิ้ม ถ้าคุณได้ ผมก็ไป ผมขอผู้หญิงอีกสักตัวใหม่

สงศรี หยิบเอา บนโต๊ะนั้น

เบิ้ม ไม่ซัดไฟเบนซินของคุณอันนี้ น้ำมันคงจะหมด อ้อ ผมมี ลืมไป

(เบิ้มควักกระเป๋าจะหยิบไม้ซัด แต่กลับตวัดปืนออกมา)

สงศรี โอ้เบิ้ม วางปืนเถียวนี้ บอกว่าวาง (เสียงวางปืน) ลูกไม่แถมมากนัก หนอยแน่
จะควักไม้ซัดเบนซิน แต่ที่แท็กดับควักปืน คาฉันไม่บอกหรอก นี่แสดงว่าแกมันงูพิษ
คนอย่างแก อย่าอยู่ดีกว่า เตรียมตัวตายไ้แล้ว นายเบิ้ม

เบิ้ม คุณะยิงผมทิ้งซะไหม

สงศรี ใช่ ยีคอกให้ตี ให้ฉันยิงถนัด ๆ แกจะได้ตายสบาย ๆ ระวังนะ ยีคอกขึ้นซี

เบิ้ม กุสสงศรี

สงศรี (หัวเราะ) อย่าหน้าซัด แกมันผู้ร้ายใจเด็ด ไว้ลายหนอยนะ นายเบิ้ม

เบิ้ม คุณส่งศรี อย่า อย่ายิง

ส่งศรี (หัวเราะ) แกมันงูเห่า ถ้าฉันไม่ฆ่าแกเสีย แกก็จะตามกัดฉันต่อไป เอา
เตรียมตัว ...

เบิ้ม (ร้องโอดครวญ) อย่าฆ่าผม .. คุณส่งศรี .. อย่าฆ่าผม

ส่งศรี อย่าร้องซีใจเป็นปลาชิวไปได้ นึกถึงพระนะ อ้ายงูเห่า

(ส่งศรียิงเบิ้มซ้อน ๆ กัน ๔ - ๕ นัด เบิ้มร้องโหยหวน แล้วมีเสียงดัมฟาค
เกาอี้ และดัมดงพื้นห้องดังโครม)

(คนตรี)

โกรรกะทิง

- ๔๓ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนกาวดี
วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิคประตูกังปึงเบา ๆ แล้วก็มีเสียงใส่กลอน)

- เบิ้ม ขอโทษที่ทำให้คุณตกใจ คุณคงไม่รังเกียจนะที่ผมมาเยี่ยมคุณเวลายามสาม ?
- สังศรี นายเบิ้ม นี่แกจะรังควานฉันไปถึงไหน ?
- เบิ้ม ผมไม่ได้รังควาน ผมมาทวงสิทธิ์ของผมต่างหาก คุณจะให้ผมเป็นทวนิวแซนส์เสียเรื่อย เชียว
- สังศรี แปลว่า แกจะมาเค้นเอาเงินฉันให้ได้
- เบิ้ม ครับ ถ้าคุณจะไม่สู้คดี กรูณา
- สังศรี ฉันไม่มีจะให้แก
- เบิ้ม ถ้าไม่ให้ ผมจะเปิดโปงคุณให้หมด คุณจะเอาอย่างไร จะยอมเสียเงินนิดหน่อย หรือจะยอมติดตาราง
- สังศรี เราพูดกันหลายครั้งแล้ว คราวนี้แกก็มาแบบนี้อีก แกเห็นฉันเป็นผู้หญิงหรือ ถึงได้มาขู่เอา ขู่เอา
- เบิ้ม ผมไม่ได้ขู่ ผมมาพูดคุย ๆ ในโลกนี้มันก็ต้องแลกประโยชน์กันบ้าง คุณถั่นเอาไปจากคุณว่องขำทำไมแล้ว คุณได้มากกว่าผมก็เท่า ผมทำงานมากกว่าคุณ เสียมากกว่าคุณ ผมได้เท่าไร ค่าเช่าเรียนลูกยังเกือบไม่มีให้ เพื่อความเป็นธรรม คุณก็ควรแบ่งให้ผมบ้าง
- สังศรี ก็แบ่งได้จากคุณว่องเรียบรอยแล้ว แกจะมาเอาอะไรจากฉันอีก ฉันได้แบ่งตามสิทธิ์ที่ฉันควรจะได้

- เบิ้ม สิทธีที่คุณควรจะได้ (หัวเราะ) สิทธีอะไร ? ออ สิทธีของการเป็นเมียเก็บ
ของคุณว่องไซ้ไหมคุณ ?
- ส่งศรี หลิ่ง มันเรื่องอะไรของแกด้วย
- เบิ้ม มันก็ไม่ใช่เรื่องอะไรของฉม แต่มันเกี่ยวกับประโยชน์ของฉม คุณว่องแบ่งไซ้คุณทุกครั้ง
มากกว่าฉมหลายเท่าตัว ถ้าไม่ใช่เพราะคุณขายตัวให้กับเขา คุณว่องเขาจะให้มาก
อย่างนั้นหรือ ? ฉมมาพบคุณนี่ก็เพื่อจะหาความเป็นธรรมบ้าง ฉมก็ไม่ได้เรียกร้อง
อะไรมาก ขอเพียงส่วนเล็ก ๆ ค่ะ ค่ะเท่านั้น ถ้าคุณมีใจเป็นธรรม คุณก็คงจะแบ่งให้ฉมได้
ส่งศรี ธุระอะไร ความเป็นธรรมที่แกอ้างมา มันฟังไม่ได้ งานทั้งหมด ฉนเป็นคนคิดต่อให้
ถ้าไม่ได้ฉน มันจะสำเร็จได้อย่างไร ? แกพูดราวกับว่า ฉนไม่ได้ทำอะไรเลย
- เบิ้ม ฉมว่าคุณจะรับรองคุณว่องมากกว่ากระมัง
- ส่งศรี แกหลิ่งมากไปเสียแล้ว แกหุคหุคคิดว่า
- ขบิ้ม ก็จ่ายเงินมาซี ฉมจะได้หุคหุค
- ส่งศรี ฉนไม่จ่าย
- เบิ้ม คุณส่งศรี ฉมมากอยุ่คุณจนตีสาม นี่ก็จวนจะตีสี่แล้วกระมัง ฉมมาครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย
เพราะฉมจะออกไปลาว
- ส่งศรี ก็เชิญไปซี ฉนไปห้ามทุกเมื่อไหร่ แกจะไปตั้งแกงค์แข็งดีรเถื่อนไซ้ไหมละ
- เบิ้ม มันเรื่องของฉม เรามาพูดถึงเรื่องของคุณ ฉมมาครั้งนี้แล้วจะไม่มาอีก เพราะฉะนั้น
ฉมต้องไ้เงิน ถ้าฉมไม่ไ้เงิน ฉมก็ไปลาวไม่ได้ คุณวางใจไ้ไ้ว่า ฉมกวณคุณครั้งเดียว
เป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้าย คุณให้ฉมคิดไ้ว่า จะไ้ไ้รู้แล้วรูดไป
- ส่งศรี นีนายเบิ้ม แกจะมาครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ฉนก็ให้แกไม่ได้ ฉนไม่เข้าใจว่า ทำไม
ฉนจึงจะต้องให้แก
- เบิ้ม ฉมไม่อยากจะพุกกับคุณมากเสียแล้ว คุณไม่เข้าใจฉมเลย
- ส่งศรี ฉนจะเข้าใจไ้ไ้ไ้ไ้ไ้ ในเมื่อแกมาขู่เงินฉน

- เบิ้ม นั่นซี คุณคิดอย่างนี้ คุณถึงได้ไม่เข้าใจ ผมไม่ได้มาขู่เงินทรอกนะ มาขอความช่วยเหลือ
 ในฐานะเราเคยร่วมงานกัน ผมจะไม่กลับมาเมืองไทยอีก เพราะขึ้นกลับตำรวจก็เล่น
 งานผม ผมอยากให้คุณคิดดูในค่านิยมขรรคม คุณจะปล่อยให้ผมคิดตารางหรือ ?
- ส่งศรี เอ๊ะ นายเบิ้ม แกยังพุกก็ยิ่งเหมือนคนเมาเหล้า เหตุผลแกไม่มีเลย ฉันเป็นอะไรกับ
 แกถึงจะต้องให้เงินแกหนีไปลาว แกจะคิดตารางก็เป็นเรื่องของแก ไม่ใช่เรื่องของฉัน
 แกพูดอะไรอะจนฟังไม่รู้เรื่องแล้ว แกกลับไปดีกว่า
- เบิ้ม ผมพุกก็ านะ
- ส่งศรี พุกก็พุกราย ฉันก็ไม่ให้
- เบิ้ม นี่ คุณส่งศรี คุณคงคิดว่าผมรู้เรื่องศพในเตาอบเรื่องเดียวเท่านั้น ผมยังรู้มากกว่านั้น
 อีกนะ ผมรู้ว่าใครได้ยิงคุณที่โรงแรมเทพธานี ผมเห็นเหตุการณืตลอก คุณจะให้ผมพุก
 ไหมละ
- ส่งศรี ฉันไม่แคร์ แกจะพุกก็พุกซี
- เบิ้ม ตีแล้ว ผมจะบอกสารวัตรไกรสร
- ส่งศรี แกกล้าเจอหน้าคุณไกรสรหรือ (หัวเราะ)
- เบิ้ม กล้าหรือไม่กล้า คุณก็คอยดู ผมจะบอกสารวัตรไกรสรไม่หมด บอกจนกระทั่งเหตุการณ์
 ที่เกิดในห้องคุณว่อง
- ส่งศรี แกจะป้ายสีฉันหรือ
- เบิ้ม ป้ายหรือไม่ป้าย คุณก็สมรู้ร่วมคิดด้วย
- ส่งศรี ฉันไม่โกหกคุณว่อง
- เบิ้ม นั่นคุณต้องไปพุกกับตำรวจ คุณจะฆ่าหรือไม่ฆ่า ผมไม่รู้ แต่ผมรู้ว่าคุณรวมมืออยู่ด้วย
 แล้วก็...ผมเห็นคนไล่ยิงคุณออกมา คุณไปพุกกับตำรวจก็แล้วกัน
- ส่งศรี (หัวเราะ) ตำรวจเขาเชื่อแก ตำรวจก็คงไม่ใช่ตำรวจ

- เบิ้ม นั่นอยู่ที่คุณไกรสร คนอย่างผมถึงจะเป็นคนชั่ว แต่ในเรื่องอย่างนี้ ตำรวจต้องเชื่อผม
ผมเป็นคนสนิทของคุณว่อง ผมขึ้นไปบนโรงแรมคืนนั้นเป็นคนสุดท้าย สารวัตรไกรสรก็
กำลังตามตัวผมควัก เพราะต้องการจะฟังคำให้การจากผม ผมเป็นพยานสำคัญที่สุดนะ
จะบอกให้
- สงศรี ก็เชียวซี แกจะให้กาว่าอย่างไรก็เชียวซี ฉันไม่ได้มาคุณว่องก็แล้วกัน
- เบิ้ม แต่คุณก็สมรู้ร่วมคิดกับคนฆ่า
- สงศรี ฉันไม่ได้สมรู้ร่วมคิด
- เบิ้ม ตำรวจเขาจะเชื่อหรือ ในเมื่อตัวเองเป็นคนลากศพคุณว่องเข้าไปในห้องน้ำ
- สงศรี แก้ปายสิฉันใหญ่แล้ว แกู้ไคยังงิ
- เบิ้ม อ้อ ฐี๊ ฉันไคยินเสียงทุกเสียงในห้องคุณว่อง คุณจะฆ่าหรือไม่ได้ฆ่า คุณก็ร่วมมือกับ
คนฆ่า คุณหนีไม่พ้นหรอก
- สงศรี ฉันไม่มีอะไรกับคุณว่อง ฉันจะไปช่วยเขาฆ่าคุณว่องไคยังงิ คุณว่องเป็นคนทำเงินให้ฉัน
แกก็รู้
- เบิ้ม นั่นคุณต้องแก้ตัวกับตำรวจ แต่คุณอยู่ในห้องคุณว่องเมื่อคุณว่องถูกฆ่า ผมไคยินแม้น
เสียงเปิดน้ำใส่อ่าง
- สงศรี ก็เชียวไคยินไปซี ก็จะได้ยินอะไรก็ได้ทั้งนั้น ในเมื่อแกต้องการจะใส่ร้ายฉัน
- เบิ้ม คุณคงไม่เชื่อว่าผมไคยิน ผมแอบฟังอยู่ข้างห้อง ผมไคยินหมดทุกอย่าง แม้แต่เสียงที่
คุณทะเลาะกับคนฆ่า
- สงศรี นี่ นายเบิ้ม แกจะซู่ฉันยังงิ แกก็ไม่ได้เงินแน่
- เบิ้ม ผมไม่ได้ซู่ แต่ผมจะเอาเรื่องทั้งหมดนี้ไปเล่าให้สารวัตรไกรสรฟัง ผมอาจไม่ไปเอง
ผมจะเขียนเป็นจดหมาย แล้วก็...เรื่องศพในเตาอบอีก คุณตายแน่
- สงศรี ไม่มีใครเขาเชื่อจดหมายของแกหรอก ถ้าตำรวจขึ้นเชื่อจดหมายของคนอย่างแก
อีกหน่อย ตำรวจก็คงต้องจับคนทั้งเมือง

เบิ้ม

ผมมีหลักฐาน ผมมีพยานรู้เห็น ผมอ้างได้อีกหลายคน ตำรวจเขาก็ต้องดูหลักฐาน
คุณอย่าวิตกไปเลย เรื่องตำรวจจะไม่เชื่อ ผมเตรียมหลักฐานไว้พร้อมแล้ว อย่างน้อย
คุณก็ติดตารางยี่สิบปี คุณออกมาก็แก่หง่อม ชีวิตคุณก็จะหมดกันเพียงนั้น คิคคุให้ตี ยี่สิบปี
ในตาราง มันไม่สนุกนักนะคุณ คุณจะยอมเสียเงินเพียงไม่กี่หมื่น หรือว่าคุณจะไปกินข้าว
แดงในตาราง

สงศรี

เบิ้ม แกจะเอาเท่าไร

เบิ้ม

(หัวเราะ) คุณพอจะเข้าใจละซี ว่าผมหวังดี ไม่อยากให้คุณติดตาราง ผมก็บอกราคา
คุณแล้วนี่

สงศรี

ฉันจะซื้อราคายุ แต่แกต้องรับรองว่า แกจะไม่มารบกวนฉันอีก

เบิ้ม

ผมจะไปลาว

สงศรี

แน่นอน

เบิ้ม

แน่

สงศรี

แกจะต้องการเงินสด หรือเช็ค ?

เบิ้ม

ผมไม่โง่ที่จะรับเช็ค

สงศรี

(นิ่งคิด) ตกดง งั้นแกคอยประเดี๋ยว

(เสียงฝีเท้าเดินไปที่ประตูห้องนอน เสียงเปิด ปิดประตู)

(เสียงเบิ้มเดินไปเดินมาอย่างครึกครอง เสียงรินเหล้าลงแก้ว และตักมิโห้ดา เสียง
วางแก้วบนโต๊ะ เสียงเปิดหีบบุหรี เสียงไฟแช็คจุดบุหรี)

(เสียงประตูเปิด เสียงฝีเท้าสงศรีเดินกลับเข้ามาอีก)

สงศรี

นายเบิ้ม ฉันเตรียมให้แกแล้วหกนัก แกออกจากบ้านฉันเดี๋ยวนี้

เบิ้ม

คุณเล่นยังงี้เองนะหรือ

ส่งศรี คนอย่างแก ก็ต้องเล่นกันอย่างนี้ แกจะออกไปหรือไม่ออก ถ้าไม่ไป ฉันยังแค้น
แกบุกเข้ามาในบ้านฉัน..แกเป็นผู้ร้ายที่ตำรวจต้องการตัว ฉันยังแค้นฟรีแน่ ๆ

เบิ้ม ผมไม่นึกเลยว่า ผู้หญิงหน้าสวย ๆ อย่างคุณจะสกปรกอย่างนี้

ส่งศรี ไม่สกปรก ฉันต้องป้องกันตัว ว่ายังใจ จะไปหรือไม่ไป ฉันยังให้ออกาสแคะ

เบิ้ม เล่นกันแบบนี้ ผมก็ต้องไปนะซี นี่น่าใจคุณจะไม่ให้ผมสักแดงเขียวหรือ

ส่งศรี ไม่ให้

เบิ้ม อย่างน้อยผมก็เคยร่วมงานกับคุณ ผมเคยทำเงินล้านให้คุณว่อง ซึ่งคุณก็ไ้ส่วนแบ่ง

ส่งศรี นั่นเรื่องของว่องกับฉัน แกก็ไ้แบ่งไปแล้ว

เบิ้ม ดรับ ไ้แบ่งจริง แต่แบ่งชนิดที่ลูกผมต้องคิดค่าเล่าเรียนนะคุณส่งศรี ผมขอเสียทีเถอะ
น่า อย่าให้วิธีรุนแรงกับผมเลย ถ้าผมจะไ้ตีกับคุณ ผมก็ไ้ไ้ แต่ผมไม่ไ้ ผมมาอย่างสันติ

ส่งศรี อย่าพูดมาก แกจะออกจากบ้านฉันหรือไม่ออก

เบิ้ม ถ้าคุณไ้ ผมก็ไป ผมขอบุหรือีกสักตัวไ้ไหม

ส่งศรี หยิบเอา บนโต๊ะนั่น

เบิ้ม ไม่ซิคไฟเบนซินของคุณอันนี้ น้ำมันคงจะหมด อ้อ ผมมี ลืมไป

(เบิ้มควักกระเป๋าคะหยิบไม้ซิค แต่กลับตวัดปืนออกมา)

ส่งศรี โอ้เบิ้ม วางปืนเถียวนี้ บอกว่าวาง (เสียงวางปืน) ลูกไม่แถมมากนัก หนอยแน่
จะควักไม้ซิคเบนซิน แต่ที่แท็กลับควักปืน คาฉันไม่บอกหรอก นี่แสดงว่าแถมันงูพิษ
คนอย่างแก อย่าอยู่ดีกว่า เตรียมตัวตายไ้แล้ว นายเบิ้ม

เบิ้ม คุณะยิงผมทิ้งไ้ไหม

ส่งศรี ไ้ ยึดอกให้ตี ไ้ฉันยิงถนัด ๆ แกจะไ้ตายสบาย ๆ ระวังนะ ยึดอกขึ้นซี

เบิ้ม คุสส่งศรี

ส่งศรี (หัวเราะ) อย่าหน้าซิค แหม่นผู้ร้ายใจเด็ด ไ้ลายหนอยนะ นายเบิ้ม

